

Um firmafótbólt

Tá ið eingin sýnist at lástast um vón, hvørki útvarp ella bløð, vil eg eftir, ella uttan, alt eftir lyndi og terprament ella trot upp áðurnevnda, hátt-virda lesara mins, eg endurtaki eftir førimumi, besta sjálv-sagt, gera meg til biograf, okkaru hesar gloymdu ítróttar-hetjur.

Meðan, eg hevði nær sagt professionellir bóttleikarar, vákka sær í »berømmelsens stråleglanse, og um teir tíma, veitra við tveimum fingrum, ella rettari sagt liða teir, niður til tilbíðjandi fjøldina, meðan teir við hálvlokaðum eygnalokum, við hinari hondini fjala eitt lítið dovishgt geisp, fara okkara hetjur, firmafótbóltsknassar also, sníkji andi niðan á fótbóltsvøllin.

Firmafótbóltsmaðurin er sum typa ikki nakað serstakt, summir eru hjólbeintir, eru ikki góðir í máilum, bólturin fer innillum beinin.

Áðrir eru kálvkníggaðir, eru heldur ikki góðir í máli, bólturin fer við síðuna av beininum, tí spæla kálva- og hjólbeintir altíð frammi.

Skemt

Avgjørt besta lærarastevna eg havi verið við til.

Skærpelár? Nej, desværre hr. Hvad siger de, lammeansigter, nej, uha-da. Speriil, siger de, nej desværre; nej, vi har heller ikke kogt rukkellakke.

Teir tjúkku orka ikki so væl at renna, men fylla væl upp í landslagnum og eru tí sjálvskrivaðir málmenn.

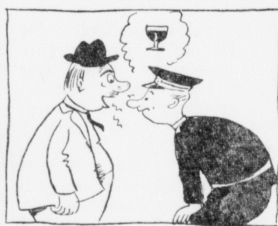
Annars finnast langir, óforir at skaila, stuttir, klæinir, breiðir, smali o. s. fr., stutt sagt alt slag av føroyingum, bert við teirri broytan at húðas-kógvarnir og knæbrókurnar so syrgiliga eru forfjónaðir — í muns útlenska búnað.

Tað gleðliga er to hent, at nú er vend komin í. Pf. Føroya flag- og torv eksportarar, hava, sum danir siga, stilla eitt hold uppá beinin, harvið verður ikki sagt, at teir eru vanir at liggja og sova í arbeiðstíðini, og um onkur gongur við skitnum tonkum, kann eg »forsikra« heldur ikki avdotnir. Hesir garpar skulu nevniliga spæla í føroyskum búna, og hvat kann vera betur, enn ein skörp klossa at sparka í og við, ella hvat halda tit um kotið óført í regni. Knæbrókurnar geva manninum eitt heilt nútímans look, og eru samstundis høiligar og verja knóini væl, um hann skuldi dottuð, um ikki undir so tá aftaná dystin — í vøitslulagi og sigursróma.

Eg vóni, at eg við hesum litla »innleggja«, sum útvarpið plagar at taka til, annars kenni eg tað best sjálvur, sum nakað ið verður koyrt niður í skógvar, men nokk um tað, »innleggja« also, havi gjørt vart við at firmafótbóltsmenn eru til, og vil eg enda við at siga frá, at Pf. Torv- og Flag spæla sín fyrsta dyst ólavsokuaftan kl. 2. Motið fjølment!

Allir eru í føroyskum búna, men uttan høgvu, to hevur málmaðurin eina — hon er dimm.

Snopprikkur.

Men — men harra fúti, hava tygum nú aftur verið í kagga-num?

Ongir sangfuglar kortini

Mílhóinir av popp-elskarum runt um allan heimin skriggja og svima av gleði tá The Beatles, Tom Jones og Johnny

TOM JONES, uttan instrumentir og teknikk, eitt null og nix.

Poppsangur, bert skról ogóljóð uttan instrumentir og frálíkar ljóðteknikarar.

Cash lata røddir sínar kvøða um kerleikin so heitan.

Men tey fægstu vita, at ver unliga sakkónir innan sang, harimillum Norman Feasey, stjórin á Covent Garden (enska operain) siga, at popp sangarnir, í flestu førum, avgjørt ikki duga at syngja —! Sir Feasey gongur so langt, at hann gevur poppsangarum tað skoðsmál, at »tey ljóðini teir gera« ikki kunnu nevast sangur! Um The Beatles sigur Sir Feasey m.a.: »Hjá teimum er tað orkestrið ið gevur ljóð ið, sjálvir siga teir ikki meira enn hægst neyðugt«.

Fremsti sangkennari í Bretlandi er eisini hraður við Sandie Shaw — um hana sig ur hann: »Tað hon kemur við

vil eg ikki kalla sang, hon kann jú ikki halda *ein* einasta tóna. Kom hon til Covent Garden til upptøkuroynd, vildi eg uttan iva vrakað hana bein anvegir.

Hetta eru sanniliga hørd orð. Tað sum mílhóinir av popp-tilhangarum gleða seg yvir — er teknikkur har frálíkir teknikarar »orðna« málið á »sanghetjunum«.

Um nú t.d. Tom Jones skuldi sungið uttan instrumentir, so vildu vit fingið at hoyrt »hás ljóð og nakað sum minnir um neytabelj — ljóð ið als onki hava við sang at gera« leggur Sir Feasey aftrat.

Ája, so vita vit tað, at popp sangarnir hovdu verið null og nix uttan teknikk.

Eydnis-maður

Unglingi datt 5 metrar niður. Kom í grót, men slapp óskalaður

Ólavsokuaftan, nakað eftir midnátt var ein unglingi, ið var og dansaði uppi í Losjuni, farin útum at svara á sær, men hetta kundi verið hansara seinasta svalan.

Tá maðurin var útum komin fór hann uppá ein

gard at standa, men tað er ikki lætt at standa á einum gardi Ólavsokuaftan, og tað endaði eisini við, at maðurin fór eftir hovinum niður í útgrevsturin niðanfyrir. Fólk sóu tilburðin og ringdu alt fyrir eitt eftir sjúkrahúsi. Tá bóran kom lá maðurin sum livleysur, og hann varð tí í skundi

fluttur á sjúkrahúsið, har alt var til reiðar at taka ímóti hinum skadda. Læknin skuldi beint fara undir kanningarnar tá hin skaddi raknaði við, hugdi seg ikking og treiv í: Herr Sinklar drog over...

Hálvan tíma seinni dansaði »sjúklingurin« av kraft aftur í Losjuni.

Føroya Handilsskúli

Nýggir næmingar, ið ætla at ganga í handilsskúla í komandi skúlaári, eiga at siga skúlanum frá innan 1. august.

Innmeldingin skal verða skrivlig og næmingar frætta um upptøku ca. 15. august.

Skúlin byrjar 1. september.

Innmeldingin skal sendast til:

KLAKSVÍK: Páll á Dul, stjóri
FUGLAFJØRD: Arnold Abrahamsen, lærari
TVØROYRI: Johs. Enni, lærari
SØRVÁGI: Tóri Skaalum, lærari
TØRSHAVN: Petur Højgaard Simonsen, lærari.

Tryggingarsambandið FØROYAR

Føroya Kríggstrygging	Tlf. 1090
Føroya Sjóvátrygging	- 1090
Føroya Brunatrygging	- 1098
Føroya Vanlukkutrygging	- 1466

Vit tryggja:

[Bátar, skip, vorur, hús, innbúgv, akfør o. a.

Føroyingar eiga at tryggja í landsins egnu trygging.

FØROYA

BANKI

banki FØROYA

FÆRØSK MARGARINE

Vita No 1

VITAMINISERET

FÆRØSKT PRODUKT

FINT PRODUKT